

Διονύσιος Σολωμός «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι»

Αγαπητέ Νικόλα,

Ελπίζω αυτό το γράμμα να φτάσει σε σένα. Σου στέλνω αυτό το γράμμα για να σου πω για την κατάσταση εδώ και τις δυσκολίες που περνάμε. Τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα εδώ· δεν ξέρω πόσο θα αντέξουμε ακόμα. Οι Τούρκοι έχουν υπομονή. Δεν σταματούν τις επιθέσεις· έχουν αρκετά πολεμοφόδια σε αντίθεση με εμάς που σχεδόν μας τελείωσαν. Όλα τα παλικάρια εδώ είναι κουρασμένα και εξαντλημένα. Οι περισσότεροι είναι πληγωμένοι και δένουν τις πληγές τους με σκισμένα υφάσματα από τα ρούχα τους. Μέρα με την μέρα πέφτουν νεκροί μέσα στο ίδιο τους αίμα. Με στενοχωρεί να σου πω πως ο Γιώργος του κυρ Θωμά που παίζατε μαζί μικρά πέθανε έχτες το χάραμα στην προσπάθεια τους να σκοτώσει δυο Τούρκους.

Τα τρόφιμα λιγοστεύουν στα σπίτια μας και έχουμε σφάξει σχεδόν κάθε ζωντανό. Έχω να πω γάλα εδώ και τέσσερις βδομάδες. Εχτές μας τελείωσε το ρύζι, μας έχουν μείνει μόνο λίγα μακαρόνια, αλεύρι και λίγα πορτοκάλια που έκανε η πορτοκαλιά που έχουμε στην αυλή. Τα σκυλιά μας σταμάτησαν να βγαίνουν από το σπίτι, δεν μπορούν να περπατήσουν. Από κει που στην πλατεία έτρεχαν ανέμελα τα παιδιά, τώρα υπάρχουν παντού πτώματα από πληγωμένους στρατιώτες και ανθρώπους που πέθαναν από την πείνα. Οι Τούρκοι είναι αδίστακτοι· δε λογαριάζουν τίποτα και κανένα. Σφάξανε έξι κοπέλες που πήγαιναν στο πηγάδι να φέρουν νερό. Ευτυχώς δεν έχουν βρει από που μπαινοβγαίνουμε για νερό.

Δεν αντέχω άλλο· το μόνο που βλέπουν τα μάτια μου είναι αίμα και πόνο. Ο πατέρας αρρώστησε και είναι στο κρεβάτι. Η μάνα ήθελε να παραδοθεί χτες γιατί δεν άντεχε να τον βλέπει στο κρεβάτι τόσο αδύναμο λες και πέθανε, αλλά ευτυχώς εγώ και ο Πετράκης την κρατήσαμε. Ο καημένος προσπαθεί να κρύψει την στεναχώρια του αλλά το βράδια κλαίει στο μαξιλάρι του για να μην τον καταλάβουμε. Δεν μπορεί να βλέπει τον πατέρα του έτσι.

Κάτι πήρε το αυτί μου ότι θέλουν να κάνουν έξοδο για να ξεφύγουμε. Θα πάω να βοηθήσω στην προετοιμασία. Δεν μπορώ να κάθομαι με σταυρωμένα χέρια άλλο. Ξέρω ότι μπορεί να σκοτωθώ, άλλα καλύτερα νεκρός ζωντανός παρά ζωντανός νεκρός. Άμα πεθάνω να ξέρεις σε αγαπάω αδερφέ μου. Μείνε στην Αθήνα και τελείωσε τα σπουδές σου. Είσαι σπουδαίο μυαλό Νίκο, μη το χαραμίσεις αυτό. Μας απέδειξες ότι όλα είναι πιθανά και μας δίνεις ελπίδα εδώ στο Μεσολόγγι. Αν δεν επιβιώσει κανείς από την οικογένεια ξέχασέ μας! Μην γυρίσεις ποτέ στο Μεσολόγγι και μην κοιτάξεις ποτέ πίσω στις αναμνήσεις σε ετούτο τον τόπο! Θα σου θυμίσει τα πικρά γράμματα και τα κακά μαντάτα που φέρνει ο πόλεμος. Δεν το αξίζεις αυτό. Πρόλαβες να φύγεις, μην ξαναγυρίσεις! Τα πισωγυρίσματα δεν θα σε βοηθήσουν.

Με αγάπη η μεγάλη
σου αδερφή
Ειρήνη

Υ.Γ. Ο Πετράκης σε ρωτάει πως περνάς στην Αθήνα

